

Mijn Wereld

OJ Frère

Inhoudsopgave

Tijdsbeeld.....	4
Ochtendritueel.....	5
Inspiratie	6
Vennetje	7
Vertier	8
Melancholicus.....	9
Hymne.....	10
Platteland.....	11
Onderweg	13
Medeleven	14
Held	15
Weerbericht	16
Observator	17
Songtekst	18
In het donker	19
Olympische Spelen	20
Regenbui	21
Ochtendgloren	22
Transport	23
Jij	24
Perseïdenregen	25
Welvaartsstaat	26
Sprookjeshuwelijk	27
Uit	28
Strijder	29
Seksisme	30
Aftakeling	31
Bospad	32

Bospad	33
Hoed	34
Doolhof	35
Vraagje	36
Verwachting	37
Zin	38
Chaos	39
Hart	40
Brandnetels	41
Vrije wil	42
Verlost	43
Grijs	44
Dichter	45
Opgevuld	46
Aan het strand	47
Oog	48
Herfststemming	49
Realpolitik	50

Tijdsbeeld

Hoe de tijden veranderen:
Vroeger dacht niemand bij
kalverliefde aan
bestialiteit

Ochtendritueel

Zee der zuchten
Verboden vruchten
in de ontbijtkom

Boven het ochtendblad
Na het ochtendbad
In de keuken

Bril op de neus
Ogen op oneindig
Horizon gezien
Gevoeld
Vertrokken
Weg

Oren op steeltjes
Trillingsbewust
Schuivende voetzool
Verstoorde rust

Gisteren beter
Morgen slecht
Zoals al
zo vaak,
te vaak,
gezegd

Inspiratie

De beeldhouwer
gutst zijn hout,
het zweet,
zijns aanschijns

Hij boetseert,
vormt materie,
kneedt gedachten
tot steen

Wie weet hoe
hersencellen de steen
met handen breken?
Hoe het oog
de nagels
bestuurt?

Zo dicht ook de dichter:
Woorden als materie
Beelden als licht
Sprekend in tongen
Ongestuurd, ongedacht

Wat drijft de drijfveer,
schept de schepping,
roept de beelden op?

Ben je daar,
mijn muze?

Vennetje

In het vroege ochtendlicht
steekt de rugstreep
het zandpad over
gedreven door haar trek
naar het ven
Het eiersnoer rijgt zich
aaneen tussen de lisdodden

Een kikker kwaakt,
haar kwaakblaas
net boven water,
loost haar dril

Een reiger biedt zich aan
Als crècheleidster

Vertier

Speelweide
Afgebakend
Afgepaald
Afgerasterd
met verschrikdraad

Moeders
Vaders
Wipkippen
Roddelplek
Afwerkplek

Klimrek
Zachte tegels
Zandbak
Ballenbak
Geen hond

Wegens omstandigheden
zijn wij
uit voorzorg
gesloten

Melancholicus

Soms voel ik mij lichtzonnig
is de hersenmist voorbij
De ogen zonder zwarte randen
De oren luisteren blij

Er gloren gouden randen
Het bootje lekt niet meer
Achter de wolken klinkt een liedje
Zelfs bij dit pokkenweer

Wanneer mijn stemming zo is
Zonder tranen of geweend
Dan duik ik snel mijn bed in
Trek het dek over me heen

Hymne

Oren doffen
Ogen brillen
De pink doet
altijd pijn

Enkels zwikken
Wervels kraken
Wat is het mooi
om oud te zijn

Platteland

De wind huilt met de wolven
op de akker
De haas vlucht voor
de aanstormende e-bike
Koren golft onder
de striemende hagel,
losgelaten uit de loop
van het KNMI-geweer

Het water stijgt,
de dam is van leem
Klaprozen applaudisseren
in de ochtendmist
In de verte slaat
een kerkklok
Waar blijft het wonder?
Wie openbaart het licht?

De supermarkt is op
zondagochtend geopend
Ook tijdens de dienst
Zodat de kerkgangers
vers gebak bij de koffie
kunnen pinnen
Het gezang klinkt tot
op het kerkhof

Vanavond zal het stil zijn
Verbondenheid
heeft geen klank
Slechts het gekreun
van de domineesdochter

wordt hoorbaar
Ze heeft een nieuwe vriend,
een heiden

Onderweg

We zijn er nog niet
De riolen vervoeren
het regenwater
Putdeksels galmen
Roosters versperren

We gaan vooruit
Rechtsom of
doortellend van
nul naar
vierentwintig

Op ijzel volgt pekkel
Zoab absorbeert
Poriën van teer
tussen stoepranden
en klinkerbestrate
geulen van de glasvezelkabel

Signalen van liefde en haat
versnellen ondergronds
Gigabyte met megahertz
Modem en spyware
Sexting per pixel

We zijn er nog niet
Maar we zijn onderweg

Medeleven

Niemand heeft enig idee
Hoezeer de vlinderstruik de
atalanta toelacht
In onze geilste dromen
kennen we niet het genot
van de parende walrus

We voelen niet de angst
van de wegvlochtende gazelle
Noch de pijn van de stervende
big in het slachthuis

We sluiten onze ogen
Verlangen naar een daling
van de hypotheekrente
Mijmeren over de aankomende
vakantie
En schenken nog een
gin-tonic in

Held

De menigte verdromt zich
rond de baar
Krokodillen tonen hun tranen
Laten hun tanden zien
Opgewarmd in het
flakkerende waxinelicht

De held sterft in een bloemenzee
Nagels van de schandpaal
bevestigen de schuld

De schier eindeloze mensenslang
slingert, kronkelt zich voort en
laat een bloemenspoor achter
De geur van lelies vermengd
met angstzweet

De menigte verheft zijn stem
Langs de telegraafpalen
spoedt zich een bericht:

Het einde der tijden nadert!

Weerbericht

Kringen in het water
Spetters, rond
Uitdijend, verdwijnend
Verdampend, opgelost

Gerommel in de verte
Dreigend, dreunend
Lage bastonen
De hemel als subwoofer

Verdonkerend licht
Stralen gedoofd
Zwarte broccoli
Flitslicht voor een plaatje

Ik doe de ramen dicht
Sluit de luiken
En kijk
Of ik mijn paraplu
ergens kan vinden

Observator

Waar de balkons uitsteken
uit de gevel, behekt,
geel, groen en blauw
Pikt de merel naar wormen
Tussen de stokrozen
In de siertuin

De bruine vloot boegschroeft
zich naar de sluis
In het hekwater
woelt het plankton,
voer voor baleinwalvissen

Onder het maaiveld
graven mollen zich een weg
De hoop blijft levend achter
op het gemillimeterde gazon
Naast die van de hulphond

Waar vinden we de kwalitaria?
Waar de diepvries frikandel,
de berenhap en de rundvlees-
kroket van Dobbe?
Er smelt alleen softijs
in de middagzon
Het bier ligt doodgeslagen
in zijn fluitglas

Ik zie het aan
En zwijg

Songtekst

In het lege hoekje
van mijn leven
Koestert zich
de gemoedsonrust,
de hang naar hengsels,
de roep om pauze

In de maffe kelder
van mijn hersens
roert zich het
verlangen
De nauwe doorgang
naar iets

Soms valt er door
de scheur in mijn schedel
licht naar binnen,
licht dat alles vergloedt
tot RAL 9010

Maar dat heeft
Leonard al eens bezongen

De optimist

In het donker

In zwarte nachten
lijden fantomen pijn,
martelen geesten zich
met herinneringen
aan het licht

De kreten van genot
snijden in
eigen vlees
Brandwonden teisteren
de vingers
van de adolescent

Littekens op herinneringen
Moeten van het verleden
Eelt op verlangens

Als de zon ter kimme verschijnt
vluchten de schijngestalten,
zwijgen de klopgeesten
En wordt het tijd
om te gaan douchen

Olympische Spelen

(Van onze correspondent, OJ Frère)

De Nederlandse Jorien van Vredesteijn
is uitgeschakeld bij het verspugen (10 grams fluim)
Zijzelf weet haar verlies aan de tegenwind
Die viel met 3 m/s net binnen de toegestane limiet

Regenbui

Steek de lont in het zundgat
en verschiet je kruit
Laat de ganzen de straat oversteken
Leg de tros over de bolder

Ontdoe de terrasstoelen
van hun ketting
Gooi de pizzadoos in de papierbak
Beklim de steiger
En houd rechts

Helaas...
Het regent

Ik zie een patatbakje drijven,
een natte witte hond
druppels uit zijn vacht schudden
terwijl de Duitse auto
-tevergeefs-
een parkeerplaats zoekt
De hardstenen bank uit 2015
glimt voor de trapgevel

De brugwachter groet me
vanonder zijn zuidwester
Hij laat de slagbomen neer

Ochtendgloren

De stilte sluimert tussen de wanden
Schaduwen kruipen langs de muur
In de nis brandt een kaars
Rook kringelt van de ongesnoten lont

Kil en vochtig is het stro
De grond van gebakken leem
Aan de andere kant van de deur
Staan hellebaarden en een wapenschild
Op wacht

In ketenen zitten wij
onze tijd uit
Tot de man met de kap
ons de laatste eer zal bewijzen
ons de dageraad zal tonen
Het vuur aan onze schenen
zal leggen

In nomine patris et filii

Transport

Containers drijven langs
Gestapeld, gevuld
Tegen de stroom
Met de stroom mee
Altijd onderweg
naar ons
Waar zit het lekkers
verstopt
deze keer?

Jij

Vraag me niet waarom
ik bang ben
Vraag me niet naar
boze bui
Let maar niet op
mijn gefladder
Ik ben een vogel in de rui

Laat me maar met
mijn depressie
Knarsend, malend
molensteen
Morgen kan ik vast
weer kijken
naar de dingen om me heen

Soms wordt alles
even donker
Wees maar stil,
dat alles went
Kom maar zitten,
het belangrijkste
is dat jij er voor me bent

Perseïdenregen

De ondergaande zon
zakt achter de
windmolens
Panelen werkeloos,
rustende wieken in de
windstille avond

Een rood paadje
vormt zich over het
geribbelde ebstrand
Paartjes mijmeren
ineengestremeld
in de duinpan

Venus ontwaakt,
de grote beer slaapt
Richting geven is
nog niet nodig

Het is te licht
maar straks, straks
verwachten we de
Perseïdenregen

Onze blik is gericht op
het noordoosten
Wanneer ontwaken
de sterren?

Welvaartsstaat

Het kolkt, het raast, het woelt
Gedachten buitelen
Beelden stijgen op
Zinken onder de oppervlakte

Alles zoemt, alles zingt
Geluiden drenzen
Oren horen illusies
Vibraties van de grond

We drijven op de golven
Klotsend, schommelend
Bellenspoor achter het
hek van de dam

Aan het einde van de sloot
Duikt de duiker onder
Distels en paardenbloemen
Versieren de wal

De koe loeit, de geit mekkert
En wij twijfelen over
de datum dat onze uitkering
wordt uitbetaald

In augustus

Sprookjeshuwelijk

Ik stond op een kluitje
in het riet
Jij haakte in
Trok me vlot
Roeide met de riemen
die je had
Naar de losplaats

Daar maakte je vast
en loosde mij
Ik pakte mijn kijker
en keek uit
Over het water
Op zoek naar flessenpost

Uit

Het is uit
Ik ben uit
We gaan uit
Uit ons dak

De laan uit
De deur uit
Het zeegat uit
Uit zijn voegen

Mijn neus uit
Het land uit
Ik hou het niet uit
Uit mijn ogen!

Toen kwam er
een olifant met een
lange snuit...

Strijder

Wat treur je
in de schaduw
van de tralies?

Wat huil je
in de engte
van je brits?

In de kilte
van de middag

De stilte
van de avond

Het donker
van de ochtend

Jij zweeg
in de littekens
van je nagels

Jij zwijgt

Seksisme

Hoort wat hijgt daar
Hoort wat zwijmelt daar
Het is de geest van de witte man
Met wellustige gedachten
loerend naar de borsten van...

Wacht, dit mag niet
Stop, dit past niet
De beugel is hiervoor te nauw
En als jij nu aan een BH denkt
Laat ik dat geheel aan jou

Aftakeling

Mijn oog blikt multifocaal
door de kamer
Mijn oor hoort via een batterij

Mijn voet steunt op
een steunzool
Mijn hoektand is gestift

Sokophouders houden sokken op
Een matje voor de liesbreuk
In de schaduw van de bierbuik
Gaat de lust ten onder

De sportschool heeft een strippenkaart
Maar ik houd liever mijn kleren aan
Behalve onder de douche
Daar ben je onzichtbaar
Gelukkig

Bospad

In het bos
loop ik
precies
hetzelfde pad
waar wij ooit
samen...

Toch
is het anders,
nu
zijn de bomen
in blad

Hek

Het hek is dicht
Op slot met een sleutel
die ik niet heb
Spijlen met punten
Eigen terrein

Ik waak voor mijn baas
Tekst op een bordje
boven de foto
Blinkende tanden
Grommende blik

Securitate
Altijd bereikbaar
24/7
Bloedrode letters
Goed in het zicht

Je had het mij
ook gewoon kunnen
vertellen

Maar dat durfde je niet

Hoed

Mijn hoed heeft een rand
en een strikje binnenin

Van dat strikje
weet ik al heel lang

Van de rand
pas sinds kort

Doolhof

Ligusterhagen langs het pad
Links, rechts, stop
Hersenkwabben zonder schedeldak
Ariadne gidst
Wollen trui uitgehaald
tot kompas zonder naald

De bronstige stier loeit
Zeven maagden wachten,
voor consumptie geschikt
Het zwaard klieft
Picasso slijpt
zijn potlood

Waar is het centrum?
Waar is de uitgang?

In de vallende duisternis
Zweeft een drone
Beeld op de iPad
Kleur de vakjes in
Verbind de cijfers

De schone slaapster
wacht op haar
ochtendkus

De appel heeft twee kanten

Vraagje

Als de zon opkomt
Als de tere stralen
lijnen trekken in de
ochtendmist

Als het bos verstomt
Als het vogelkoor
langzaamaan zijn
kracht verliest

Als de honden,
uitgelaten,
met hun baasjes
gaan ontbijten

Mag ik dan samen
met jou
gaan liggen in
het natte gras?

Verwachting

Regels en hiaten bepalen
de loop van de rivier
In de bedding van de lits jumeaux
liggen verfrommelde lakens
wachtend op zingeving

Fluisterend vertellen bergen
van flankklimmende mannen
Acupunctuur in hun rotsen
Bivaks in hun sneeuw
Lawinewraak

Ik loop met dichte ogen
over de A9
Sluit mijn oren voor feedback
In mijzelve gekeerd
Tot het einde

Boven uitgestrekte velden
waaien sprinkhanen mee met de wind
God is groot
God is goed
God is windkracht drie

Zin

Onstuitbaar
dringt
de waanzin
door mijn poriën

Beelden als
tatoeages op
mijn huid

Tussen de
donshaartjes
banen ze
zich een
uitweg

Het is de zin
van het leven

Chaos

Rammelende gitaren in de voortuin
Een slapende hond, een oranje hoed
De Filistijnen over U
Pijn in gevoelloze lichaamsdelen
Kunt u dat ook soms?
Opkringelende tabaksrook,
vliegen in de couscous

Honden snuffelen, rennen, springen
Losloopgebied met opruimplicht
Achter de bomen rommelt een Harley
Eerste versnelling, stoplicht op groen

Rood hennahaar, uitgegroeid op de scheiding
Zestig en zestig is honderdtwintig
Bloemen verwelken zonder te verdrogen
Elektrische bakfiets, principes sterven nooit

Wij kijken uit naar langsvarende zeiljachten
Koffie en chocolademelk, literatuur is kunst
Vertwijfeld zoekt een fietser de straat af
Er ligt een gevallen vrouw in de kelder

Hart

Het oude hart klopt,
gebed in verkalking,
achter tralies van ribben,
zijn pendulische slag

Het oude hart klopt
vol vervulde verlangens,
bereikte dromen
verstilde tijd

Het oude hart klopt,
spoedig,
aan de deur
van de eeuwigheid

Brandnetels

Brandnetels branden
geven bultjes als je krabt
Brandnetels prikken
maar even
als je
dat niet doet

Brandnetels zijn lekker
In de soep

Vrije wil

Overmacht:
Ik kon er
Niets
Aan
Doen

Vrije wil is de illusie
van onze tijd

Wij kunnen:

Ademen
Eten
Slapen
Wakker worden
Opstaan
Werken
TV kijken
Een biertje drinken
Neuken
Kanker krijgen

Vrije wil is de illusie
van onze tijd

Ik ben een
individu

Verlost

Het ouijabord geeft
geen antwoord meer
De geest zwijgt
Witte wieven zijn
opgelost in de ochtendzon
Rammelketenen verroesten
door dauw
Boven het water zweeft
nu een vlinder

De zwarte kat wast
haar snuit
Satan trekt zich de
hoorns uit,
vlucht met
de staart tussen
de achterpoten

We huppelen
langs de dreven
Verspreiden het Woord

Halleluja
Wij zijn verlost
van die onzin

Grijs

In de huid van de oude beuk
staan nog steeds onze initialen

Een hart

Een pijl

En wij

De boom verliest zijn blad,
ik mijn haar

En jij?

En jij?

Aan jouw kapsel is
niets veranderd

Behalve de kleur

Dichter

Laatst zei iemand:
"Jouw gedichten komen
puur intuïtief tot stand"

Tja, hoe moet
dat dan anders?

Potlood?
Passer?
Liniaal?

Of was het lineaal?

Opgevuld

Siliconen paraderen langs
Strak in het keurslijf
Strak in de blues

Ik
kan
daar
geen
noe
mens
waar
dige
erec
tie
van
krij
gen

Zou dat de leeftijd zijn?

Aan het strand

Het zand is gestold
tot mini-golven
tussen vloed en eb
Statisch, een halve
frequentie verwijderd
van zichzelf
Bekwald en bekrabd,
begrensd door
en Hollandse bierblikjes

Schollen zichtbaar,
scholletjes gecamoufleerd
in chloor- en natriumionen
Waar lijntrekkers
hoopvol
wachten op beet

We doorwaden het zwin,
trek rond de tenen,
pijpen in het kruis
De zon staat hoog
aan de hemel
Vanmiddag kunnen we
niet meer terug

Oog

Je bent mooi
Om te zien
Wimpers
Het rode plekje
van je traanbuis
Oogleden
Blauw
Iris
Pupil

Je bent mooi
Om te zien

Om gezien te worden

Herfststemming

Nu de bladeren langzaam vallen,
vlienderzaadjes dwarrelen
in de ochtendnevel
en de eekhoorn
zijn wintervoorraad bijna
op orde heeft,
dreigt zwartgalligheid
mijn haarwortels
te penetreren

Gelukkig ben ik kaal

Realpolitik

De deur staat open
De lucht van boerenkool
trekt een wissel op
de solidariteit

In de verte rommelt
het onweer,
de retoriek van
gebakken lucht

Agrarische bedrijven
zoeken een
zindelijkheidstrainer
De elektrische vouwfiets
spoedt zich voort op
zongestookte biomassa

Op het forum roert
zich het plebs,
Nero speelt piano
Chopin après la lettre

Langzaam zinken we weg
onder de zeespiegel
De geur van curry
in de neus